Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

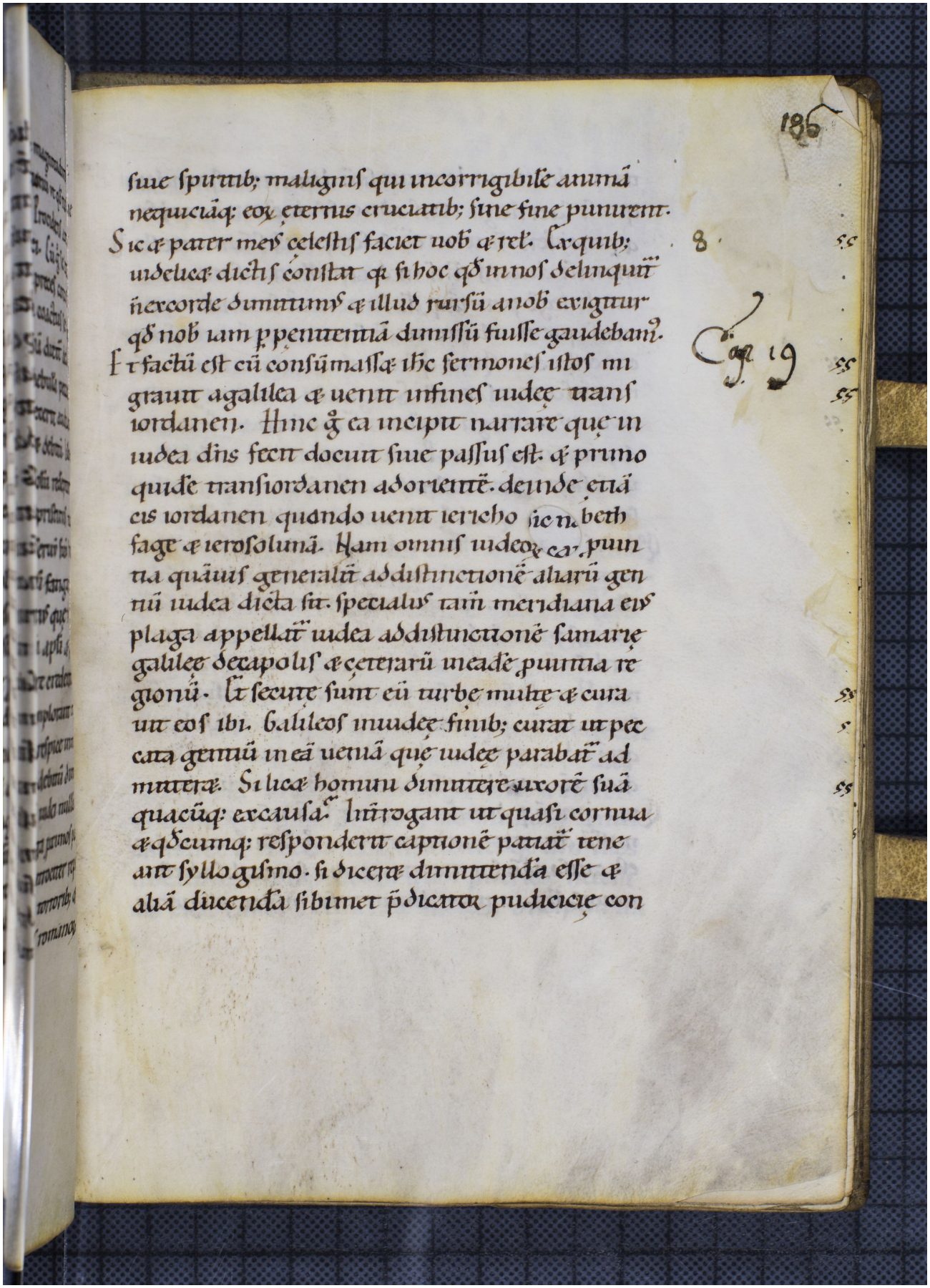

186

suue spuritib; maligns qui incorrigibile animā
nequiciāq: eos eternis cruciatib; sine fine punirent.
Sic et pater meus celestis faciet uob et rel. Ex quib; 8
uidelicet dictis constat q si hoc qd in nos delinquit
ñ cordē dimittimus et illud rursū a nob exigitur
qd nob iam p penitentiā dimissū fuisse gaudebam.
Et factū est cū consūmasset ihc sermones istos mi
grauit a galilea et uenit in fines iudee trans
iordanen. Hinc ꝗ ea incipit narrare que in
iudea dns fecit docuit siue passus est. et primo
quidē transiordanen adorientē. deinde etiā
cis iordanen quando uenit ierico sic n. beth
fage et ierosolimā. Nam omnis iudea ea. pun
cta quātus generalit ad distinctionē aliarū gen
tū iudea dicta sit. specialis tamen meridiana eius
plaga appellat iudea ad distinctionē samarie
galilee decapolis et ceterarū in eadē puncta re
gionū. Et secute sunt eū turbe multe et cura
uit eos ibi. Galileos in iudee finib; curat ut pec
cata gentū in ea uenia que iudee parabat ad
mittere. Si licet homini dimittere uxorē suā
quacūq: ex causa. Interrogant ut quasi cornua
et qdcumq: respondent captionē parat tene
ant syllogismo. si dicere dimittenda esse et
alia ducenda sibimet p dictum pudicicie con